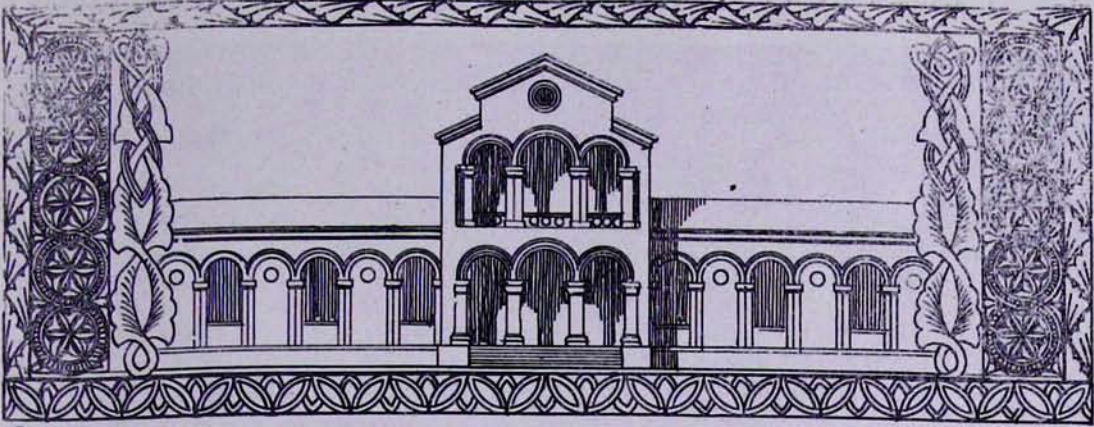

ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄԱՐԱՆԻ ՎԵՐԱԲԱՑՄԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆ

Սույն թվականի սեպտեմբերի 10-ին, երկուշաբթի օրը, առավոտյան ժամը 10.30-ին, հոգևոր ձեմարանի հանդիսությունների դահլիճում, Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ, տեղի ունեցավ հանդիսություն՝ նվիրված հոգևոր ձեմարանի 1983—1984 ուսումնական տարվա վերաբացման: Վեհափառ Հայրապետի կողքին, նախագահական սեղանի շուրջ, տեղ էին գրավել Ս. Սիոն արքեպ. Մանուկյանը, Ս. Հուսիկ արքեպ. Սանթրուրյանը, Ս. Ներսես եպս. Պոպապալյանը և հոգևոր ձեմարանի տեսուչ Ս. Եվսիկ քին. Պետրոսյանը:

Հանդիսությանը ներկա էր նաև ՀՍՍՀ Մի-նիստրների խորհրդին առընթեր Հայ Եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահի տեղակալ Անդրանիկ Հասրաթյանը:

ձեմարանի հանդիսությանը ներկա էին Մայր Աթոռի միաբանությունը, հոգևոր ձեմարանի դասախոսական կազմը, ուսանողու-թյունը և մայրավանքի պաշտոնեությունը:

Հանդիսությունը սկսվում է Վեհափառ Հայրապետի աղոթքով: Այնուհետև հնչում է Սովետական Հայաստանի պետական հիմնը: Այս հոգևոր ձեմարանի սաները կատարում են ձեմարանի քայլերգը, որից հետո ձեմարանի ծխազիտության դասախոս Ս. Արտակ քին. Սիմոնյանը Ս. Ավետարանից ընթերցում է «Սերմնացանի առակը» (Մատթ. ԺԳ, 4—9): Ընթերցումից հետո ձեմարանի սաները, ղեկավարությամբ ձեմարանի երաժշտության դասախոս Հայկ Ֆրունձյանի, կա-

տարում են «Աշակերտք Քրիստոսի» ու «Որք Ջարդարեցին» շարականները: Ավարտական լսարանի ուսանող Սամվել Կոյանը ընթերցում է Նարեկից՝ Ս. Հոգուն ուղղված աղոթք-աղերսը (Բան ԼԴ):

Հանդիսությանը բացման խոսքով հանդես է գալիս հոգևոր ձեմարանի փոխտեսուչ Ս. Հայկապուն վրդ. Նաջարյանը: Իր խոսքի սկզբում Հայկապուն վարդապետը նշում է. «Տիեզերքի անհունության մեջ կարծեք ժամանակ գոյություն չունի, միայն աշխատանքը, գործն է, որ առիթ է տալիս այդ անհունությունը բաժանելու դարերի, տարիների: Մեր այս ջրջափակում այդպիսի գործերի արձագանքները տակավին հնչում են, սկսած Ս. Գրիգոր Լուսավորչից, որը մանուկներ էր հավաքում՝ նրանց դաստիարակելու քրիստոնեական ոգով, կամ Մաշտոցից, որը հայացնում էր քրիստոնեությունը, և այդպես, դարերի միջից, մինչև Գևորգյան ձեմարան և մեր հոգևոր ձեմարանը»:

Շարունակելով իր խոսքը, փոխտեսուչ հայր սուրբը ոգևորությամբ է նշում այն իրողությունը, որ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի «հոգևոր ձեմարանը արդեն 40 տարեկան է, և այս տարիների ընթացքում պատրաստվել են բազում եկեղեցականներ, որոնցից շատերը այսօր ջրջապատել են մեր սիրելի Վեհափառ Հայրապետին, լինեն նրանք եպիսկոպոսներ, վարդապետներ, թե քահանաներ»:

Իր խոսքի վերջում Ս. Հայկապուն հայր սուրբը իր շնորհակալական խոսքն է ուղղում Հայոց Հայ-

րապետին դեպի ճեմարանն ունեցած Նրա հայրական ջերմ հոգատարության համար և ճեմարանի տեսչության անունից վստահեցնում Նորին Սրբությանը՝ «... որ տեսչության և դասախոսական կազմի համատեղ ջանքերով կարելի պիտի լինի 1984—1985 ուսումնական տարեշրջանը, որը հորեղանական տարի է, դարձնել արդյունավետ»:

Այնուհետև Նորին Սրբությունը իր հայրապետական ուղեւորները և բարի մաղթանքներն է բաշխում հոգևոր ճեմարանի տեսչությանը, դասախոսական կազմին և ուսանողությանը: Հայոց Հայրապետը սրտի բերկրանքով է նշում այն իրողությունը, որ «վերջին 30—40 տարիների ընթացքում հոգևոր ճեմարանը կարևոր չափով հոգևոր սպասավորներ պատրաստեց: Այսօր մեր ներքին թեմերում, գրեթե ամեն տեղ բոլոր ծառայողները հոգևոր ճեմարանում կրթություն ստացած հոգևորականներ են: Սա նշանակալից երևույթ է: Արտասահմանում նույնպես ունենք բավական էջմիածնական սաներ, որոնք այսօր պատվավոր գործ են կատարում: Ճիշտ է, նրանց թիվը այնքան մեծ չէ, բայց հետպիսին մենք պետք է աշխատենք նոր սերունդներ պատրաստել, որովհետև կարիքը մեծ է, առավել չափով՝ արտասահմանում»:

Այս իր խոսքն ուղղելով հոգևոր ճեմարանի սաներին Վեհափառ Հայրապետը ասում է. «Քիչ առաջ, սիրելի ուսանողներ, դուք լսեցիք Ս. Ավետարանից ընթերցում Հիսուսի նշանավոր «Մերմնացանի առակը»: Այս առակը համարվում է Ավետարանի մարգարիտ առակներից մեկը, որը պարունակում է իր մեջ հավիտենական ճշմարտություն ոչ միայն հոգևոր կյանքի համար, այլ մարդկային աշխարհի համար: Հիսուսի առակը բնության օրենքներից վերցված մի պարզ, հստակ, հասկանալի առակ է, բայց Հիսուսի հանձարը այս դեպքում երևում է նրանում, որ նա այս առակը պատմում է՝ փոխադրելով այն մարդ-

կային կյանքի պայմանների, մարդկային իմացական և հոգեկան աշխարհի վրա: Եվ իրոք, այս մեկնաբանությամբ, այս առակը տիեզերական և հավիտենական նշանակություն է ստանում:

Հիմա դուք, սիրելի սաներ, հենց այն հողն եք, որտեղ սերմնացանը իր սերմերն է արձակում: Դուք նույնպես կարող եք լինել ապառաժանսան, և սերմերը ձեր հոգու մեջ կարող են արդյունք չտալ: Բայց ձեզանից նրանք, ովքեր պատրաստ են մաքուր սրբտով, պայծառ մտքով ընդունելու այդ սերմերը, այսինքն՝ այն ուսմունքը, որ ձեզ ավանդվում է այս հարկի տակ ձեր դասախոսների կողմից, կարող են մեկի տեղ բազմապատիկ արդյունք տալ: Մարդկային կյանքի մեջ էլ, բոլոր ասպարեզներում, ճշմարիտ է այս, բայց հատկապես կարևոր է այդ և իմաստալից ձեզ համար, եկեղեցական հոգևոր կյանքի ապալարեցում»:

Իր խոսքի վերջում Նորին Սրբությունը հայրական պատգամով դիմում է ուսանողությանը. «Սիրելի սաներ, դուք մեր Եկեղեցու և հավատավոր ժողովուրդի ժառանգորդներն եք, և ձեր ուսերի վրա պետք է ծանրանա ճանապարհը շարունակելու, մեր նախնիների փորձը, միշտ ամուր, անջարժ, կենդանի պահելու համար մեր Ս. Եկեղեցին, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը և մեր ժողովուրդը իր հոգևոր վերապարթոնքի և վերածննդի ճանապարհին»:

Սուրբ Հոգին թող ձեզ ներշնչարան դառնա, և դուք սկսեք ձեր դասերը այս համուլումով, այս հավատքով և սպազայի այս երապանքներով:

Ձեզ մաղթում եմ հաջողություն և բերում իմ հայրական օրհնությունները»:

Հոգևոր ճեմարանի վերաբացման սույն հանդիսությունը ավարտվում է խմբովին երգված «Հայր մեր»-ով և Հայոց Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով:

